

תת"ע 187/11/19 - עמור ברא נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 187-11-19 מדינת ישראל נ' ברא
תיק חיצוני: 60151544131

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי
מבקש	עמור ברא
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ביום 2.12.2019.

המבקש קיבל דו"ח מסוג ברירת משפט המייחס לו עבירה של אחיזה או שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית בזמן נהיגה בניגוד לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 ביום 8.12.2018.

המבקש ביקש להישפט על העבירה והדין בעניינו נקבע ליום 2.12.2019.

ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזר עליו הקנס המקורי בסך 1,000 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבקש

המבקש טען כי בא כוחו שלח את הבקשה להישפט, אולם לא נתקבל כל זימון למשרדו ולמבקש עצמו. לטענת המבקש, בית המשפט התייחס לעברו התעבורתי של המבקש מבלי לשמוע את טיעוניו או את תשובתו בעניין זה.

המבקש הוסיף וטען כי עומדות לזכותו טענות רבות לשלב הטיעונים לעונש הנובעות, בין היתר, ממצבו האישי, הכלכלי והמשפחתי דבר שגרם לו עיוות דין.

טענות המשיבה

המשיבה טענה כי הזימון לבית המשפט נשלח באמצעות דואר רשום לכתובת הרשומה של המבקש במשרד בפנים וחזרה "לא נדרש" ומשכך עמדה בחזקת המסירה הקבועה בחוק. לטענתה, המבקש לא טען כי אישור המסירה לא נשלח לכתובת הרשומה או כי חלה טעות ומשכך לא הוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו.

לטענת המשיבה, המבקש לא הצביע על טעם מיוחד של עיוות דין שהושת עליו הקנס המקורי בסך 1,000 ₪.

עמוד 1

דין והכרעה

סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דין בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 **חסין נ' מדינת ישראל** מיום 7.4.2008:

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".

לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.

כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ברע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** מיום 29.12.09 נקבע:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

המבקש טען כי לא נתקבל זימון לדיון במשרדו של עורך דינו וכן לו עצמו.

בעבירות קלות, קובעת תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974:

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבל".

משהוכח כי נשלח דואר רשום אף בהעדר אישור מסירה או אישור שאינו ממולא כדין, רואים אותו כמי שהגיע למענו תוך 15 יום מיום שנשלח (עפ"ת (ב"ש) 47513-02-17 **בולנדי נ' מדינת ישראל**, מיום 21.5.17, עפ"ת (חי') 15

67571-03-18, אפשטיין נ' מדינת ישראל, מיום 25.4.18, רע"פ 106/15 עו"ד קריב נ' מדינת ישראל, מיום 20.1.15).

גם בעפ"ת 62391-02-19 סויטי נ' מדינת ישראל מיום 16.5.2019 (לא פורסם) נקבע כי על מנת לבסס את חזקת המסירה הקבועה בסעיף 44א לתקנות די להראות כי נשלחה לנמען הזמנה בדואר רשום.

דהיינו אם הוכיחה המשיבה, כי שלחה את ההודעה בדואר רשום כדין חזקה שההודעה נשלחה כדין ועל המבקש מוטל הנטל להפריך חזקה זו.

ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם מיום 25.3.2018 (להלן: "פסק דין סאלם") נקבע כי:

"לאור חזקת המסירה המעוגנת בתקנה 44א לתקסד"פ, עומדת משוכה גבוהה למדיי בפני הטוען לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון... כאשר דו"ח העבירה, ההזמנה לדיון, או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובתו של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות. זאת, גם אם עבר המבקש למקום מגורים אחר מבלי ששינה את כתובתו במשרד הפנים... טענות לשיבושים בהגעת דברי הדואר יש לתמוך בחומר ממשי, ואין להעלות טענות מסוג זה בעלמא וללא כל תימוכין".

על פי אישור המסירה, שצורף לתגובת המשיבה, ההזמנה לדיון נשלחה לכתובתו הרשומה של המבקש במשרד הפנים וחזרה בציון הסיבה "לא נדרש". דהיינו, מדובר במצב בו ההודעה לסור לסניף הדואר ליטול את דבר הדואר נשלחה לכתובתו של המבקש אך הוא לא ניגש לקבלה. במצב מעין זה יחשב המבקש כמי שההודעה הומצאה לו כדין ועליו הנטל להוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו (עפ"ת (חי') 20229-12-17 חזן נ' מדינת ישראל, מיום 2.1.18 ורע"פ 3698/17 יוספוב נ' מדינת ישראל מיום 7.5.17).

טענתו הכללית של המבקש לפיה לא קיבל לידיו את ההזמנה לדיון אינה עומדת בנטל ההוכחה הדרוש להוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו. סתירתה של חזקה המסירה טעונה ראיה ותימוכין ולא תיעשה על-ידי העלאת טענה בעלמא כי המבקש לא קיבל את דבר הדואר לידיו (פסק דין סאלם).

יודגש כי המבקש לא טען כי הכתובת אליה נשלחה ההזמנה לדיון אינה כתובתו, ולא העלה כל נסיבות אחרות שהיה בהן למנוע ממנו את היכולת לקבל את הדו"ח בכתובתו המעודכנת במשרד הפנים.

לפיכך, אני קובעת כי ההזמנה לדיון הומצאה למבקש כדין וכי לא קיימת בידי המבקש סיבה מוצדקת לאי התייצבותו.

חשש לעיוות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל (24.4.2018)).

ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דין יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018).

המבקש לא כפר במיוחס לו.

יחד עם זאת, טען המבקש כי לזכותו טענות רבות לשלב הטיעונים לעונש הנובעות, בין היתר ממצבו האישי, הכלכלי והמשפחתי וכי הדבר גרם לו לעיוות דין.

המבקש לא פירט את נסיבותיו האישיות הן במסגרת בקשתו והן במסגרת תצהירו.

בנוסף, חרף עברו התעבורתי של המבקש הכולל 3 הרשעות קודמות, מתוכן אחת דומה משנת 2019, ועל אף בקשת המשיבה להשית על המבקש כפל קנס ופסילה על תנאי הושת עליו הקנס המקורי בלבד הקבוע לצד העבירה בה הורשע. בנסיבות אלה אני סבורה כי לא נגרם למבקש עיוות דין.

נוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.

**לפנים משורת הדין ונוכח נסיבותיו האישיות של המבקש מורה על ביטול תוספת פיגורים ותשלום הקנס ב-5
תשלומים שווים החל מיום 3.5.20.**

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ט שבט תש"פ, 24 פברואר 2020, בהעדר
הצדדים.